

[Økonomiministeren]

Jeg kan godt føle mig lidt fej i den sammenhæng, det vil jeg indrømme, men jeg har ikke lyst til, at vi skal starte en diskussion om den sag; det er ikke derfor, jeg gør opmærksom på det. Men nogle gange må man have lov til at give udtryk for de spørgsmål, man går rundt med, og som vedrører folkestyret, og som vi har fælles ansvar for. Anderledes skal det ikke forstås.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Formanden:

Dette vil blive meddelt justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 18 om forhøjelse af flygtningebevillinger tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(FremSAT 26/10 93. Første behandling 2/11 93. Betænkning 2/11 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af forslaget var der med regeringens ministre i spidsen mange, der var synligt irriteret over endnu en gang at skulle tage stilling i folketingsalen til et af de aktstykker, der handler om yderligere flygtningebevillinger. Men til dem, der føler sig irriteret over at skulle tage stilling i denne sag, skal budskabet nok en gang fastslås: Vi føler i Fremskridtspartiet en forpligtelse til, hver gang disse flygtningeansøgninger kommer, at tage aktstykkerne ned i folketingsalen, således at hvert enkelt folketingsmedlem bliver

tvunget til at tage stilling til sagen. Vi er ikke trykke ved, at disse bevillinger sker bag lukkede døre uden mulighed for en egentlig offentlig debat og ikke mindst mulighed for, at samtlige folketingsmedlemmer kan tage stilling i sagen.

I betragtning af den behandling, beslutningsforslaget fik under førstebehandlingen, og særlig de ordførertaler, der blev afleveret fra Venstres side og fra konservativ side, må vi i Fremskridtspartiet sige, at vi er forundrede og skuffede. Hele sommeren 1993 benyttede såvel Venstres som De Konservatives enkeltmedlemmer og samlede partier enhver mulighed, der var, for at fastslå, at man fra disse partiers side ønskede den danske udlændingelov strammet op, man ønskede stop for dette og hint. Og sidst, men ikke mindst ønskede man, at det vanvid, der foregår med de enorme milliardbeløb, der hvert eneste år bruges på udlændingeområdet, skulle stoppes. Vi så derfor med fortrøstning frem til, at når vi kom i gang med denne folketingssamling, ville de selv samme partier lade ord følge af handling, sådan at de mange meddelelser hen over sommeren blev fulgt op af konkrete initiativer. Men det viser sig nu, at sådan skal det ikke være.

Vi oplever desuden, at der netop i disse dage er hundredvis, ja, måske endda tusindvis af byråds kandidater og amtsråds kandidater fra samme partier, nemlig Venstre og De Konservative, der hver eneste aften i forsamlingshuse og andre steder holder lange indlæg, hvor man bekymret fortæller om, at netop deres partier nok skal sørge for at gøre noget ved udlændingesagen. Men hvad sker der, når sagen så kommer frem dér, hvor afgørelserne skal træffes, nemlig her i Folketinget? Ja, der sker altså det, som vi vil være vidner til om et øjeblik, at Venstre og De Konservative stemmer nej til beslutningsforslaget og dermed ja til denne yderligere bevilling på udlændingeområdet.

Det er nyttigt at få det fastslået, særlig i betragtning af at der endnu er et par dage tilbage af valgkampen. Vi håber, at man fra Venstres og De Konservatives ledelse vil lade det budskab gå ud til samtlige kandidater, at der ikke længere er grund til at holde de lange bekymrede taler på udlændingeområdet, for når det kommer til stykket her i Folketinget, støtter man regeringen. Man støtter den uansvarlige politik, der bliver ført.

[Kim Behnke]

Til selve indholdet af aktstykket. Her er det jo sådan, at man fra den siddende regerings side forsøger at dække sig ind under det visne figenblad, at man jo blot følger en hidtidig praksis gående ud på, at man ved finanslovsbevillingen afsætter et skønmæssigt beløb og så derefter er nødt til i løbet af året at korrigere. Men det er jo sådan, at for en lang række andre konti på finansloven lærer man af fortiden. Når man år efter år kan konstatere, at der på andre konti sker markante budgetoverskridelser, fordi det skøn, der ligger til grund ved budgetlægningen, ikke holder, så lærer man af det, så indretter man budgetterne efter det. Det sker på arbejdsløhedsområdet, ved skønnene for, hvor mange pensionister, hvor mange konstanthjælpsmodtagere osv. der bliver.

Men lige netop på udlændingeområdet fortsætter man helt konsekvent en underbudgettering – for 1993's vedkommende er der endda en markant underbudgettering. Man har i finansloven forventet, at der kun ville komme 3.000 flygtninge til Danmark, hvor sandheden nu er, at vi runder 19.000. En så markant underbudgettering har selvfølgelig sin forklaring. Den skyldes ikke, at teknikerne og de dygtige folk i Finansministeriet ikke evner at lære af fortiden, det skyldes en konsekvent politisk beslutning om, at man ikke tør fortælle vælgerbefolkningen, hvordan tingene virkelig er.

Derfor ønsker man, når finanslovsforslaget bliver fremsat og vedtaget, at tilkendegive, at det nok kun bliver i størrelsesordenen 3.000 flygtninge, for det chokerer jo ikke nogen i dette land. At der så i løbet af året sker så markant et skred, så vi når op på 19.000 flygtninge, det opdager befolkningen ikke, for det sker dråbevis i form af aktstykkebevillinger i Folketingets Finansudvalg. Men dér er det altså, at vi i Fremskridtspartiet føler en klar forpligtelse til at sørge for, at dette bedrag ikke kommer til at foregå bag lukkede døre, men rent faktisk bliver fremsat og præsenteret her i folketings salen, sådan at der er fuld offentlighed om disse bevillinger.

Med disse få, men absolut velvalgte ord vil jeg tilbyde Folketingets medlemmer endnu en gang at overveje, om ikke tiden er inde til at sige stop. Og det gør man bedst ved at støtte dette forslag.

Helge Adam Møller (KF):

Nu var hr. Kim Behnke jo ikke til stede under førstebehandlingen og havde derfor ikke mulighed for at høre, med hvilke begrundelser bl.a. Det Konservative Folkeparti stemmer for dette beslutningsforslag. Det er et led i vores demokratiske holdning. Der er nogle love og nogle regler, som vi er modstandere af på en række områder, som vi forsøger at ændre, og som vi senere i denne folketingssamling fremsætter forslag til at ændre. Men når der er nogle regler, der er vedtaget af et flertal i Folketinget, når der er nogle visumregler, som er bestemt af regeringen, og som medfører, at der er et antal mennesker, der kommer til Danmark – de forkerte, og efter vores mening for mange, men de kommer – så kan det ikke være rigtigt, at det skal gå ud over disse mennesker.

Det aktstykke, som vi stemmer om om et øjeblik, og som er årsagen til det hele, skal jo simpelt hen sikre, at de mennesker, der efter gældende dansk lov vedtaget af et flertal i dette Folketing kommer til Danmark, også kan få en fair, rimelig og ordentlig behandling. Det vil vi til hver en tid stemme for, også selv om vi er modstandere af, hvem der kommer. Alt andet er urimeligt. Det må ikke gå ud over asylansøgere eller andre, der kommer til Danmark, at man har – eller at et mindretal i Folketinget har – en holdning.

Derfor vil vi altså stemme for dette, således at vi sikrer, at disse mennesker får en rigtig behandling, og så vil vi her i Folketinget arbejde for – som vi også gør i debatten senere i dag – at vi får ændret vores udlændingelov, således at den på en række områder bliver langt mere rimelig, og således at vi kan hjælpe langt flere mennesker, end vi gør i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har haft lejlighed til at studere hr. Helge Adam Møllers ordførertale fra førstebehandlingen, og det var jo ikke specielt nyt, det, der blev fremført fra den konservative ordførers side. Det er den holdning, man også indtog, dengang man selv sad i regering, nemlig at når nu tingenes tilstand er, som den er, så må man bare pøse de milliarder ud, det koster at betale regningen, selv om man selv er modstander af de regler. Det er jo påstanden.

Men det er jo ikke den holdning, og det er ikke den politik, Det Konservative Folkeparti

[Kim Behnke]

fører på alle områder, som hr. Helge Adam Møller påstod. Lad os f.eks. tage – med formandens tilladelse – skatteområdet. Da der skulle vedtages en skattereform, var Det Konservative Folkepartis holdning den, at man tilbagelænet undlod at stemme for samtlige forslag. Med hvilken begrundelse? Jo, med den begrundelse, at man ikke ønskede at være medansvarlig for, at den skattereform blev gennemført. Derfor måtte regeringen, som udgør et flertal, selv tage det samlede ansvar.

Nøjagtig den samme holdning burde man jo have i denne sag, nemlig at der sidder en flertalsregering. Så lad dog flertalsregeringen tage ansvaret for den udlændingepolitik. For hvis Det Konservative Folkeparti virkelig er modstander af den førte udlændingepolitik – og det påstås jo i de mange pressemeddelelser og rundt omkring på vælgermøderne – så lad dog ord følges af handling og vis, at det ikke kun er et spørgsmål om, at man i år 2037 får rettet et komma i udlændingeloven, men at man her i det daglige arbejde viser sin afstandtagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 7 (FP) stemte for, 112 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod; 1 stemte (ved en fejlafstemning) hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren, indenrigsministeren, socialministeren og undervisningsministeren:

»Vil statsministeren, indenrigsministeren, socialministeren og undervisningsministeren forklare regeringens aktuelle og fremtidige flygtninge- og indvandrerpolitik samt uddybe, – hvilken virkning regeringens flygtninge- og indvandrerpolitik vil få for statens, amternes og kommunernes planlægning i den kommende kommunale valgperiode, herunder for den økonomiske og bolig-mæssige planlægning samt størrelsen af de statslige, amtskommunale og kommunale udgifter,

- hvilken betydning det vil få for omsorgen for de ældre og svage i samfundet, hvis regeringen fortsætter sin hidtidige flygtninge- og indvandrerpolitik, og herunder oplyse, hvordan regeringen agter at sikre, at der i fremtiden kan skaffes hospitals- og plejehjemspladser både til vore landsmænd og til udlændinge,
- hvilken virkning regeringens flygtninge- og indvandrerpolitik vil få for undervisningssektoren i de kommende år, og hvordan det forhindres, at undervisningens kvalitet forringes så meget, at der opstår en elevflugt fra uddannelsesinstitutionerne?»

Af Pia Kjærsgaard (FP), Tom Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP), Jan Kørpe Christensen (FP), Kirsten Jacobsen (FP) og Poul Nødgaard (FP).

(Forespørgslen anmeldt 6/10 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/10 93).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (FP):

Et af Danmarks helt store problemer er den måde – eller måske mangel på samme – som skiftende regeringer har tacklet udlændingsituationen på.

Vi er i Fremskridtspartiet glade for, at denne forespørgsel har fået nummer 1. Det er jo et af de meget varme emner bl.a. i sommerens løb, som mange politikere har været ude med udtalelser om. Derfor syntes vi fra Fremskridtspartiets side, det var helt naturligt, når Folketinget skulle mødes igen, at rejse en debat i salen, hvor der skal stemmes om de forskellige ting i forbindelse med dette emne.

Ud over flygtningesituationen er der den fortsatte indvandrerlinje, som vi mener er et voksende problem, og som der heller ikke er gjort noget effektivt for at standse. Familiesammenføringer fortsætter, og samtidig vokser problemerne med samme styrke.

Formanden:

Jeg er nødt til at henstille, at der bliver mere ro i salen, og jeg vil benytte lejligheden til at sige, at det skal gælde hele dagen. Og den bliver lang!

Pia Kjærsgaard (FP):

Årsagen til vores forespørgsel er naturligvis